

3. Рішення суду у справі № 522/4508/16-к від 1 квіт. 2016 р. [Електронний ресурс] / Єдиний державний реєстр судових рішень : [сайт]. - Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/56901022>. - Назва з екрана.

4. Рішення суду у справі № 428/2298/16-к від 29 лют. 2016 р. [Електронний ресурс] / Єдиний державний реєстр судових рішень : [сайт]. - Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/56146721>. - Назва з екрана.

Мировська Анна Всеволодівна - професор кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ РОЗСЛІДУВАННЯ ФАЛЬШИВОМОНЕТНИЦТВА

Процес розбудови незалежної, демократичної, соціальної, правової держави в контексті реалізації основних положень Конституції України потребує виконання значної кількості завдань у різних сферах. Одним із головних є, насамперед, подолання кризових економічних явищ. З одного боку, ці явища спричиняють зростання рівня різних видів злочинів, зокрема пов'язаних із фальшивомонетництвом, а з іншого - зумовлюють необхідність удосконалення форм і методів протидії цим злочинам. Загальна тенденція до відокремлення й автономізації регіонів негативно впливає на подолання державними органами в межах їх компетенції такого суспільно небезпечного явища, як фальшивомонетництво, з огляду на пристосованість злочинності до нових умов соціального життя, посилення її активності, агресивності та організованості.

Фальшивомонетництво як злочин вийшов за межі традиційних внутрішньодержавних проблем і набуває міжнародного значення. Виготовлення фальшивих грошей стало важливою сферою бізнесу міжнародної організованої злочинності, засобом підриву державної економіки й одним із методів діяльності екстремістських груп. Із цього приводу

С. Ю. Петряев слушно зазначає: «Фальшивомонетництво є злочином не регіонального, а державного і міжнародного рівнів, протидія цьому явищу має бути централізованою для забезпечення координації на державному та міжнародному рівнях» [1, с. 70].

Вивчення якісних і кількісних характеристик злочинності у сфері виготовлення та збуту підроблених грошових знаків і цінних паперів, а також тенденцій її розвитку дає підстави вважати, що ефективна протидія цьому явищу можлива за умов взаємодії не лише між окремими державними підрозділами, до повноважень яких належить протидія злочинності, а й між окремими структурами на міждержавному рівні. Члени злочинних організацій, що займаються фальшивомонетництвом, виготовляючи вільноконвертовану валюту на території конкретного міста, області, регіону, тісно взаємодіють між собою, збуваючи підроблені грошові знаки за межі окремого населеного пункту, держави, тим самим розширюючи територію своєї злочинної діяльності.

Останніми роками фальшивомонетництво набуло характеру транснаціонального бізнесу. До об'єктивних причин активізації цього виду злочинної діяльності належать такі: економічне співробітництво держав і платежі, здійснювані між ними; інтенсивний розвиток міжнародного туризму; розвиток спеціалізації міжнародних злочинних організацій різних країн на окремих стадіях цього злочинного бізнесу - виготовленні, накопиченні, реалізації.

Отже, повне й об'єктивне розслідування зазначеної категорії злочинів потребує забезпечення якісної взаємодії між усіма суб'єктами правоохоронної діяльності на внутрішньовідомчому та міжвідомчому, внутрішньодержавному й міждержавному рівнях, залежно від завдань, які має бути вирішено шляхом об'єднання різних сил, засобів, можливостей, масштабів і локалізації планованої діяльності, часу, який відведено на виконання завдань, а також низки інших обставин, які можуть виникнути в процесі розслідування кримінальних проваджень [2, с. 47].

Важлива роль під час взаємодії в межах розслідування кримінальних проваджень за фактами фальшивомонетництва належить Міжнародній організації кримінальної поліції (Інтерпол) та регіональній поліцейській службі Європейського Союзу (Європол), на які покладено, зокрема, обов'язки, пов'язані з виконанням завдань щодо запобігання та протидії підробленню і збуту грошових знаків, а також щодо розроблення відповідних рекомендацій стосовно вдосконалення засобів захисту національних грошових знаків, узагальнення досвіду роботи правоохоронних органів різних держав з розкриття фактів підроблення грошових знаків та інших платіжних засобів, виявлення друкарень і майстерень, де їх виготовляють, установлення осіб, причетних до виготовлення та збуту підроблених грошових знаків, а також іншої криміналістично значущої інформації.

До основних чинників, що негативно позначаються на якості зазначеної взаємодії, належать такі: 1) неналежний рівень законодавчої регламентації взаємодії на стадії досудового розслідування; 2) брак відомчих інструкцій і відповідних нормативних актів, що мають регулювати всі аспекти слідчої діяльності щодо залучення до процесу розслідування спеціалістів; 3) недостатня поінформованість слідчого про сучасні професійні можливості й технічне оснащення експертно-криміналістичних підрозділів тощо.

На підставі викладеного доходимо висновку, що фальшивомонетництво як вид злочинної діяльності має міжнародний характер, ефективна протидія йому може бути успішною за умови взаємодії не лише правоохоронних органів у межах однієї держави, а й відповідних структур різних країн.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Петряев С. Ю. Некоторые возможности борьбы с подделкой и сбытом денежных знаков / С. Ю. Петряев // Экспертная практика. - 1995. - № 38. - С. 65-75.
2. Образцов В. А. Выявление и изобличение преступника / В. А. Образцов. - М. : Юристъ, 1997. - 336 с.

Небесний Андрій Федорович - курсант 4-го курсу навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ;

Науковий керівник: доцент кафедри досудового розслідування навчально-наукового інституту № 1 Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук *Степанова Г. М.*

СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАДАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ У СФЕРІ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА

Актуальність теми полягає в тому, що за сучасних умов нагальною є потреба подальшого вдосконалення та впровадження правового механізму, започаткованого кримінальним процесуальним законодавством України, для того, щоб не дати можливості уникнути кримінальної відповідальності особам, які вчинили злочин на території України, але переходять від правосуддя за її межами, а також налагодити співпрацю та надання допомоги в розкритті та розслідуванні злочинів іноземними країнами, громадяни яких уникають відповідальності. Проте відмінності в регулюванні зазначених питань, недотримання прав і свобод людини не тільки ускладнюють роботу органів державної влади, а й створюють їм негативний авторитет на міжнародній арені, що призводить до небажання іноземних держав надавати правову допомогу. Потребують уваги проблемні питання, що стосуються антитерористичної операції, а саме відповідальності осіб, які причетні до неї, як з боку України, так і з боку держави-агресора.

Чимало неточностей і спірних питань виникає під час розгляду власне поняття «правова допомога», яке науковці трактують як передбачену міжнародними нормативно-правовими актами (договір, угода, конвенція, пакт, протокол, регламент тощо), підписаними Україною або учасницею яких вона є, або які перейшли до неї в порядку правонаступництва, систему процесуальних, організаційно-правових заходів, механізмів, принципів, способів, методів, інститутів, сукупності та/або самостійності всього того, що застосовують під час